

12 ρ ὃς ὑπομένει πειρα-
 13 σμόν, ὅτι δόκιμος γενό-
 14 μενος λήμψεται τὸν
 15 στέφανον τῆς ζωῆς
 16 ὃν ἐπηγγείλατο τοῖς
 17 ἀγαπῶσιν αὐτόν. ¹³μηδεὶς
 18 πειραζόμενος λεγέτω
 19 ὅτι Ἀπὸ θεοῦ πειράζο-
 20 μαι· ὁ γὰρ θεὸς ἀπείρα-
 21 στός ἐστιν κακῶν, πειρ-
 22 ἀζει δὲ αὐτὸς οὐδένα. ἔκ-
 23 αστος δὲ πειράζεται ὑπὸ
 24 τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας
 25 ἐξελκόμενος καὶ δελεα-
 26 ζόμενος· ¹⁴εἴτα ἡ ἐπιθυμία

12 πῆς ἀποσκίασμα
 13 ¹⁸βουληθεὶς ἀπεκύησεν
 14 ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας
 15 εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρ-
 16 χήν τινὰ τῶν αὐτοῦ κτι-
 17 . . .
 18 . . .
 19 . . .
 20 . . .
 21 . . .
 22 . . .
 23 . . .
 24 . . .
 25 . . .
 26 . . .

Übers.:

↓

(Seite) 2

01 ^{1,10}seiner Armseligkeit; denn
 02 wie eine Blume des Grases wird er dahin-
 03 welken. ¹¹Denn aufgegangen ist
 04 die Sonne mit der Glut
 05 und hat das Gras verdorrt.
 06 Und seine Blume ist dahinge-
 07 schwunden und die Zierde der Ge-
 08 stalt, seiner, ist verdorben. S-
 09 o wird auch der Reiche in den
 10 Wegen, seinen, ver-
 11 gehen. ¹²Glücklich ein Ma-